

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

27 JANUARI 1987

WETSVOORSTEL

tot invoering van bepaalde fiscale maatregelen
ten voordele van de bosbouwproductie
op lange termijn

AMENDEMENTEN

Nº 1 VAN DE HEER DARAS

Artikel 1

Dit artikel vervangen door wat volgt:

« Artikel 1. — Aan artikel 21 van het koninklijk besluit n° 308 van 31 maart 1936 tot vaststelling van het Wetboek der successierechten wordt een punt IX toegevoegd, luidend als volgt:

« IX. Voor percelen die sinds vijftien jaar en voor ten minste drievierde van hun oppervlakte beplant zijn met loofbomen — populieren uitgezonderd —, op 25 % van de verkoopwaarde.

Bij decreet en, in het gewest Brussel-Hoofdstad, bij koninklijk besluit kan de toekenning van het in vorige lid bepaalde voordeel afhankelijk worden gemaakt van de vervulling door de rechtverkrijgende van een aantal voorwaarden die worden opgelegd met het oog op een oordeelkundige bosexploitatie en een zo groot mogelijke eerbied voor de natuur. Bij ontstentenis van bij of krachtens een decreet of bij koninklijk besluit uitgevaardigde strengere regels moet het perceel gedurende 30 jaar voor drievierde van zijn oppervlakte met loofbomen beplant blijven. Wordt aan die voorwaarden niet voldaan, dan kan het gewest of de Staat met terugwerkende kracht en voor ten hoogste dertig jaar, te rekenen van het ogenblik waarop aan de

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

27 JANVIER 1987

PROPOSITION DE LOI

organisant certaines mesures fiscales
en faveur de la production forestière
à long terme

AMENDEMENTS

Nº 1 DE M. DARAS

Article 1

Remplacer cet article par ce qui suit:

« Article 1. — A l'article 21 de l'arrêté royal n° 308 du 31 mars 1936 établissant le Code des droits de succession, il est ajouté un point IX, rédigé comme suit:

« IX. Pour les parcelles qui depuis quinze ans et aux trois-quarts de leur superficie au moins, sont boisées d'essences feuillues, autres que les populecultures, par 25 % de la valeur vénale.

Le décret et, dans la Région de Bruxelles-capitale, le Roi peuvent subordonner l'octroi du bénéfice de l'alinéa précédent à certaines conditions à remplir par les ayants-droit, conditions qui ont en vue une exploitation judicieuse de la forêt dans le respect optimal de la nature. A défaut de règles plus strictes prises par ou en vertu du décret ou par le Roi, la parcelle devra rester pendant trente ans boisée d'essences feuillues aux trois quarts de sa superficie. En cas de non-respect de ces conditions, la Région ou l'Etat peuvent exiger rétroactivement et pour une durée de trente ans maximum à partir du non-respect des conditions prescrites, le paiement complémentaire de droits, et des intérêts sur ceux-ci en cas de dol. Ces sommes reviennent

Zie:

- 419-85/86:

— N° 1: Wetsvoorstel van de heren Wathélet, le Hardy de Beaulieu en Verhaegen.

Voir:

- 419-85/86:

— N° 1: Proposition de loi de MM. Wathélet, le Hardy de Beaulieu et Verhaegen.

opgelegde voorwaarden niet is voldaan, de betaling van bijkomende rechten vorderen en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rente. Die bedragen komen het Ministerie van Financiën toe, met toepassing van de normale regels inzake waardering van de belastbare activa.

Bovenstaande leden zijn niet van toepassing in het kader van artikel 59.

Te rekenen van het verzoek van de erfgenamen, legatarissen of begiftigden beschikt het Gewest of de Koning over een termijn van twee maanden om hen per aangetekende brief in kennis te stellen van de voorwaarden voor het beheer van het beboste perceel dat hen ter zake des doods is overgedragen. Bij gebreke van antwoord binnen die termijn, kan geen enkele andere beheersvoorwaarde worden opgelegd, buiten de verplichting dat het perceel gedurende dertig jaar voor dertiende van zijn oppervlakte met loofbomen beplant moet blijven.

Binnen de bij artikel 40 bepaalde termijn kan de erfgenaam, legataris of begiftigde in de aangifte van nalatenschap of in elke andere aanvullende akte de toepassing van bovenstaande bepalingen weigeren. In geval van onverdeeldheid wordt rekening gehouden met de wil van de meerderheid van de deelgenoten, waarbij aan elke deelgenoot een aantal stemmen wordt toegekend dat overeenstemt met zijn aandeel in de onverdeeldheid. De ontvanger roept desnoods een vergadering van deelgenoten bijeen, en stelt vast of de erfgenamen, legatarissen of begiftigden zich al dan niet aan de bijzondere waarderingswijze van hun belastbare activa willen onderwerpen. Indien zij bij aange tekende brief met bericht van ontvangst behoorlijk zijn opgeroepen, wordt uit hun stilzwijgen of afwezigheid een onweerlegbaar vermoeden van aanvaarding van die bijzondere waarderingswijze afgeleid.

De door het Gewest of de Koning opgelegde voorwaarden, alsmede de door de ontvanger van de registratie opgetekende aanvaarding door de erfgenamen, legatarissen of begiftigden of door een meerderheid onder hen, worden op verzoek van de ontvanger kosteloos overgeschreven door de hypotheekbewaarder, als erfdiensbaarheid van openbaar nut. »

N° 2 VAN DE HEER DARAS

Art. 2

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

1. a) Hier wordt een bepaling gegeven van een bebost perceel. Er bestaan immers bospercelen waarin niet-beboste enclaves en gedeelten liggen (braakland, heide, open plekken...). Ten minste 3/4 van de oppervlakte moet dus bos zijn.

b) Die bossen moeten sinds ten minste 15 jaar als bos bestaan, zelfs indien er minder dan 15 jaar voordien kaalslag is geweest. Daaruit moet blijken dat het wel degelijk gaat om de normale bestemming van het goed, en niet om een toevallige bestemming die voortvloeit uit een recente aanplanting welke later aanleiding kan geven tot fraude.

c) Zoals de auteurs van het voorstel in hun commentaar op artikel 1 terecht stellen, moet men «ertoe bijdragen dat de bestanden, in het bijzonder van loofhout, ook na het overlijden van de eigenaar of diens opvolgers, op stam blijven». De reden daartoe is dat loofbomen, met uitzondering van populieren, twee- tot driemaal trager groeien dan gewone naaldbomen (sparren, dennen, lorken...).

Gelet op de aldus verduidelijkte *ratio legis* mag alleen voor loofbomen een gunstregeling worden toegepast. Niets helet de gewestelijke overheid ter zake een onderscheid te maken en alleen edele hoogstammen te bevoorstellen. Maar dat is een specifiek bosbeleid, dat uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort. Het komt de nationale wetgever

au Ministère des Finances par l'application des règles normales d'évaluation de l'actif imposable.

Les alinéas précédents ne sont pas applicables dans le cadre de l'article 59.

La Région ou le Roi auront deux mois à partir de la demande des héritiers, légataires ou donataires pour leur notifier par recommandé les conditions qui s'imposent à la gestion de la parcelle boisée transmise à cause de mort. A défaut de réponse dans ce délai, aucune condition complémentaire de gestion autre que celle de l'obligation pour la parcelle de rester boisée pendant trente ans d'essences feuillues aux trois quarts de sa superficie, ne pourra être imposée.

L'héritier, légataire ou donataire peut refuser l'application des dispositions précédentes dans le délai prévu à l'article 40, dans la déclaration de succession ou tout acte complémentaire. En cas d'indivision, il est tenu compte de la volonté de la majorité des indivisaires, chaque indivisaire ayant une puissance de vote égale à sa quote-part dans l'indivision. Le Receveur convoque au besoin une réunion des indivisaires et il acte la volonté des héritiers, légataires, donataires de se soumettre ou non au mode particulier d'évaluation de l'actif imposable, leur silence ou leur absence, bien qu'ils aient été dûment convoqués par recommandé avec accusé de réception, fait présumer irréfutablement de leur acceptation de ce mode particulier.

Les conditions imposées par la Région ou le Roi ainsi que l'acceptation des héritiers, légataires ou donataires, ou de la majorité de ceux-ci, actée par le Receveur de l'Enregistrement sont transcrits sans frais, à la requête du Receveur, à la Conservation des hypothèques, au titre de servitude d'utilité publique. »

N° 2 DE M. DARAS

Art. 2

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

1. a) Nous définissons ce qu'est une parcelle boisée. Il y a en effet des parcelles de bois qui contiennent des enclaves et portions non boisées (friches, landes, clairières...). Il faut donc 3/4 de bois au moins.

b) Il faut que ces bois existent depuis 15 ans au moins en tant que bois, même s'il y a eu coupe à blanc il y a moins de 15 ans. Cela fera présumer qu'il s'agit bien de la destination normale du bien et non d'une destination de circonstance résultant d'une plantation récente et qui pourrait être le germe d'une fraude ultérieure.

c) Comme le disent bien les auteurs de la proposition dans le commentaire de leur article 1er, il faut «favoriser le maintien sur pied des peuplements, spécialement feuillus, au-delà du terme de vie du ou des propriétaires successifs». La raison en est que les bois de feuillus, à l'exception des plantations de peupliers, ont une croissance deux à trois fois moins rapide que celle des résineux ordinaires (épicéas, sapins, mélèzes...).

La *ratio legis* ainsi explicitée, il convient de n'appliquer un régime de faveur qu'aux essences feuillues. Parmi celles-ci, rien n'empêche l'autorité régionale de faire des distinctions en ne favorisant que la haute futaie d'essences nobles. Mais il s'agit là d'une politique forestière spécifique qui ressortit aux compétences exclusives des Régions. S'il appartient

weliswaar nog toe billijke belastingregels vast te stellen (dat is het doel van het voorstel), maar hij mag zich niet middels precieze belastingstimulansen mengen in een beleid dat tot de bevoegdheid van een Gewest behoort.

Bovendien is het uit een ecologisch oogpunt niet aangewezen de aanplanting van naaldbomen in het land nog te bevorderen, omdat er reeds teveel staan en zij met name voor onze watervoorraden een bedreiging vormen.

2.a) Wij menen dat de gewestelijke overheid moet uitmaken, eventueel geval per geval, of degene die om een belastingvermindering verzoekt, nog gedurende tien, dertig of zeventig jaar lang loofbomen op zijn grond moet behouden. Alles hangt af van de onderdom van het bos op het ogenblik van de overgang van het goed, van de aangeplante soorten, van de grond. Het is uitgesloten in dezen een abstract beleid te willen voeren en te veralgemenen.

b) In het oorspronkelijk voorstel wordt niet gepreciseerd welke straf geldt wanneer de verplichting om het bos gedurende dertig jaar in stand te houden niet wordt in acht genomen. Ook de gevolgen van een latere overgang van het goed voor die dertigjarige verplichting blijven in het vage.

3. Niet-naleving van de voorwaarden wordt gestraft met retroactieve heffing van de ontdoken rechten en, in geval van bedrog, van de daarop verschuldigde rente. Bovendien kunnen die voorwaarden dank zij de overschrijving worden tegengeworpen aan latere kopers. Die erfdiensbaarheid is van openbaar nut en kan dus niet verjaren.

4. De *ratio legis* van deze bepaling is de bescherming van de particuliere bossen die binnen eenzelfde familie van de ene hoofdzakelijk op de andere overgaan. Derhalve is het uitgesloten dat legaten ten gunste van openbare instellingen, vzw's enz., die slechts verminderde successierechten hoeven te betalen en zelf geen beslissingsrecht hebben, onder de nieuwe bepaling vallen.

5. Ons amendement laat de erfgenaam of de legataris de keuze tussen de gemeenrechtelijke regeling en de aanvaarding van de gunstregeling, voor zover hij ook de precieze voorwaarden inzake beheer aanvaardt als hij meent dat hij in staat is ze na te leven.

6. Aangezien schenkingen vrij gemakkelijk het voorwerp kunnen uitmaken van tegenbrieven en bedrog (vermomde verkoop), lijkt het niet opportuun er een gunstiger belastingregeling op toe te passen. Vooral omdat het voorstel in de eerste plaats de ongunstige gevolgen van een gedwongen overgang (« ter zake des doods ») van beboste eigendommen wil voorkomen en niet de vrijwillige overdracht ervan wil vergemakkelijken.

encore au législateur national d'édicter des règles fiscales justes (c'est le but de cette proposition), il ne lui appartient pas par des incitants fiscaux précis de s'immiscer dans la politique qui est de la compétence d'une Région.

De plus, sur le plan écologique, il ne s'indique pas de favoriser encore l'enrénement du pays, qui est déjà excessif et constitue une menace notamment pour nos réserves d'eau.

2.a) Nous pensons qu'il appartient aux autorités régionales de déterminer, éventuellement au cas par cas, si telle personne qui souhaite le dégrèvement fiscal, doit maintenir une couverture d'essences feuillues pendant 10, 30 ou 70 ans encore. Tout cela est fonction de l'âge de la forêt à la date de la mutation immobilière et des essences plantées, du terrain. Ce serait une véritable gageure que de se vouloir abstrait et général en la matière.

b) La sanction du maintien obligé du boisement pendant 30 ans n'est pas précisée dans la proposition initiale. De même que les conséquences d'une mutation ultérieure du bien en ce qui concerne l'obligation trentenaire restaient dans le flou.

3. Les sanctions, en cas de non-respect des conditions conclues seront le paiement rétroactif des droits éludés, et en cas de manœuvre frauduleuse, des intérêts. De plus, par la transcription, ces conditions seront opposables aux acquéreurs ultérieurs. Son caractère d'utilité publique rendra cette servitude imprescriptible.

4. La *ratio legis*, qui veut protéger la forêt privée se transmettant essentiellement par voie familiale, fait obstacle à ce que les legs en faveur d'établissements publics, a. s. b. l., etc., qui ne sont soumis qu'à des droits de succession réduits en leur faveur et qui ne décident pas eux-mêmes, tombent sous le coup de la nouvelle disposition.

5. Notre proposition laisse le choix au bénéficiaire de l'héritage ou de la succession entre le régime de droit commun et l'acceptation du taux réduit au regard de conditions précises de gestion dont il évaluera sa capacité à les assumer.

6. Les donations pouvant faire l'objet plus facilement de contre-lettres et de fraudes (ventes déguisées), il n'a pas semblé opportun de les assimiler à un régime fiscal plus favorable. D'autant que le but de la proposition est avant tout de pallier les effets pervers de la transmission forcée (à cause de mort) des biens forestiers et non de faciliter leur mutabilité volontaire.

J. DARAS